

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1969

за допълване на съдебно решение в частта за разноските

гр. София, 22.02.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в закрито заседание на 22.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

като разгледа дело номер **9878** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по чл. 248 ГПК вр. чл. 144 АПК – за допълване на съдебно решение в частта на разноските.

Искането за допълване на решение №264 от 10.01.2024 г. в частта за разноските е заявено от представителя по пълномощие адв. А. Г. на оспорващия чужденец –Б. Н.,гражданин на Турция, с молба от 15.01.2024 г. Претендира се присъждане на адвокатско възнаграждение в полза на адв. Г., с твърдение, че същия е предоставил въз основа на устен договор с жалбоподателя безплатна правна помощ и съдействие на основание чл.38,ал.1,т.2 от Закона за адвокатурата/ЗА/ по делото. Счита, че за уважаване на искане по чл. 38,ал.1,т.2 от ЗА, каквото той е направил с молба по делото е достатъчно : правната помощ по делото да е осъществена без данни за договорен в тежест на доверителя размер на възнаграждението по чл.36,ал.2 ЗА; заявление, че предоставената правна помощ е договорена като безвъзмездна и липса на данни,които го опровергават; отговорност на насрещната страна за разноски, съобразно правилата на чл.78 ГПК. Предвид горното счита за неправилен извода в съдебното решение, че липсата на представен писмен договор между адвоката и клиента му, препятства присъждане от съда на разноски за предоставената от адвокат безплатна правна помощ по делото. Позовава се на съдебна практика.

Ответникът не е изразил становище по искането в указания от съда срок.

Административен съд София-град, като се запозна с доводите на адв. Г. и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Молбата за допълване на решението в частта за разноските е допустима - предявена е в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК от активнолегитимирана страна.

Разгледана по същество същата е неоснователна поради следното:

Съдът в решение № 264/10.01.2024 г. по настоящето дело е изложил изрични мотиви защо не присъжда възнаграждение за безплатна правна помощ на представителя по пълномощие на оспорващия чужденец, независимо от изхода на делото в негова

полза.

Допълнително съдът се мотивира и със следното: Съгласно чл.38,ал.2 от Закона за адвокатурата при оказана безплатна адвокатска помощ адвокатът има право на адвокатско възнаграждение, когато насрещната страна е осъдена за разноски, а в случая независимо от изхода на делото ответникът не е осъден да заплати разноски на Б. Н.. Предвид изложеното, доводите за оказана безплатна адвокатска помощ във основа на сключен между адвоката и клиента му устен договор за предоставянето и, и навременно претендиране на заплащане на възнаграждението, не са относими към мотивите на съдебното решение. Няма спор, че съгласно чл. 143 АПК, в случай на направени разноски от жалбоподателя, а именно ако той реално беше заплатил адвокатско възнаграждение или беше направил други разходи по водене на делото, които следва освен доказани по размер да са и своевременно са поискани, Главна дирекция „Гранична полиция“-МВР щеше да бъде осъдена с решението да ги заплати. В случая обаче, както съда е посочил в решението, от жалбоподателя са били направени разноски за д.т. в размер на 10 лева, но те не са своевременно поискани от адв. Г., нито с жалбата, нито с молбата от 12.08.2023г./л.30/и съда е приел, че не следва да бъде осъден ответника да ги възстанови на основание чл.143 АПК. Посочената разпоредба не съдържа правила за оказаната безплатна адвокатска помощ, която не е свързана с разноски за страната - реално заплатени от нея суми. Правилото за възмездяване на оказаната безплатна адвокатска помощ се съдържа в чл.38,ал.2 от Закона за адвокатурата /ЗА/, който не съдържа възможност за осъждане във всички случаи на страната, за която изходът на делото е неблагоприятен, да заплати на адвоката на другата страна възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска помощ. Съгласно тази разпоредба такова възнаграждение се дължи, само когато насрещната страна е осъдена за разноски, какъвто не е настоящият случай. В този смисъл Решение № 8425 от 12.07.2021г. по адм.д. № 5116/2021г. на Върховния административен съд, Вотд.

Предвид изложеното искането на адвокат Г. е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Така мотивиран и на основание чл.248 ГПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искането на адвокат А. Г. ,пълномощник на жалбоподателя Б. Н., гражданин на Република Турция, за допълване на решение № 264/10.01.2024 г. по адм. д. № 9878/2023 г. на Административен съд София-град, в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване, по реда на обжалване на съдебното решение.

Препис да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: